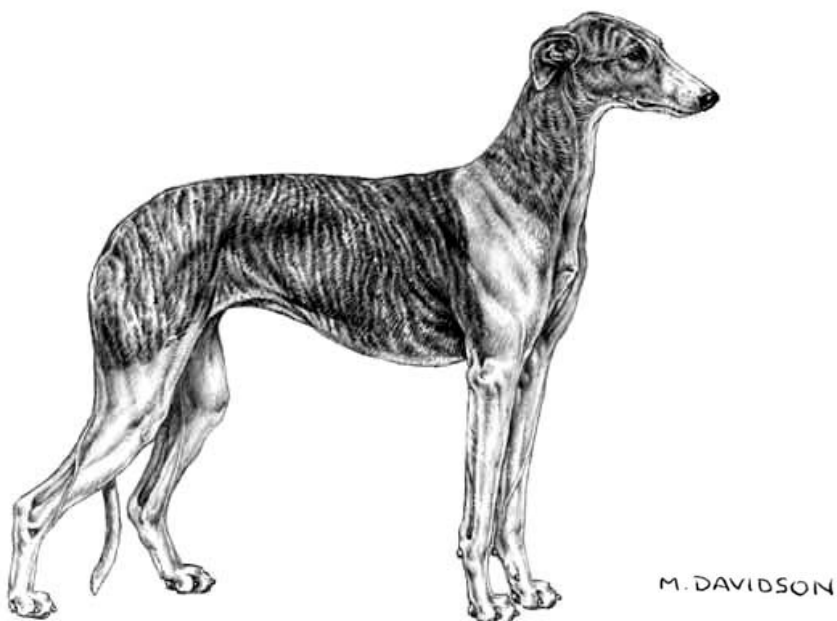

GALGO ESPAÑOL

Oprindelsesland: Spanien

- Anvendelse:** Jagt på hare, med hurtig forfølgelse i åbent land baseret på synet. Den har også været anvendt til – og er egnet til – jagt på andet hårvildt som kanin, ræv og endda vildsvin, men racens primære anvendelse er og bliver jagt på hare som coursing.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 10 (Mynder),
Sektion 3 (Korthårede mynder).
Uden brugsprøve.
- Historie:** Galgo'en har været kendt siden antikken af Romerne, men der er grund til at antage, at den er indført på den Iberiske Halvø længe før denne epoke. Som efterkommer af de urgamle, asiatiske mynder har den tilpasset sig landets forskellige terrænformer med stepper og sletter. Den blev i stort antal eksporteret til andre lande som Irland og England igennem det 16., 17. og 18. århundrede. Galgo'en er en af forfædrene til den engelske Greyhound, der har mange racetræk tilfælles med Galgo'en, og den har dannet basis for den videre udvælgelse og tilpasning. Blandt de talrige citater fra klassiske forfattere skal her nævnes et fra Ærkepræsten af Hita, der skriver: "Den opjagede hare bliver straks forfulgt og fanget af mynden ...", hvad der viser racens primære og urgamle funktion.
- Helhedsindtryk:** Mynde af god størrelse, med kun let hvælvet ryglinie, slank af bygning og langskallet. Den har en robust knoglebygning, hovedet er langt og smalt, brystkassen er rummelig, bugen er godt optrukken, og halen er meget lang. Bagparten er velstillet og muskuløs. Pelsen er fin og kort eller halvlang og ruhåret.

- Proportioner:** Kort rektangulær, kun lidt længere end høj. Man tilstræber proportioner og funktionel harmoni lige så vel i stand som bevægelse.
- Temperament:** Af karakter er den alvorsfuld, af og til reserveret, men under jagten viser den sig som en energisk og livfuld jæger.

- Hoved:** Proportioneret efter resten af kroppen, langt, tørt og magert. Forholdet mellem skalle og næseparti er som 5 til 6. Skallens og næsepartiets overlinier er divergerende. Set ovenfra skal helheden skalle - næseparti være meget lang og med rene linier (uden fremspring), med et langt og smalt næseparti.
- Skalle : Af ringe bredde og kun let hvælvet, længere end bred. Skallens midterfure er godt markeret på de første to trediedele. Øjenbrynsbuer og nakkeknode er kun antydede.
- Stop : Blødt hældende, kun ganske let markeret.
- Næse : Lille og fugtig, med sorte slimhinder.
- Næseparti : Langt, med svagt buet profil. Næseryggen er smal og buer let ned mod næsen.
- Læber : Meget tørre. Overlæben dækker kun netop underlæben, og mundvigen er ikke markeret. Tynde og stramme læber med mørke slimhinder.
- Kæber, bid : Stærke tænder, hvide og sunde, med saksebid. Meget veludviklede hjørnetænder. Alle præmolarer er til stede.
- Gane : Af farve som slimhinderne, meget kraftigt profileret.
- Øjne:** Små, skåtstillede og mandelformede. De foretrækkes mørkt nøddebrune. Udtrykket er roligt, blidt og reserveret.
- Øjenrande : Med tynd hud og mørke slimhinder. De slutter meget tæt til øjet.
- Ører:** Brede ved basis, trekantede. På den første trediedel er de kødfulde, derpå finere og tyndere mod spidsen, som er afrundet. De er højt ansatte. Når hunden er opmærksom, rejses den første trediedel halvt, og ørespidsene er foldet ud mod siderne. I ro bæres ørerne som rosenører, liggende tæt ind til hovedet. Hvis de holdes fremad, kan de nå næsten til mundvigen.
- Hals:** Lang, med ovalt tværsnit og flade sider, slank, stærk og smidig. Ved hovedet er den smal, men bliver gradvis lidt bredere mod kroppen. Overlinien er let buet. Underlinien er næsten lige, dog svagt konveks på midten.
- Krop:** Rektangulær, stærk og smidig, således at hunden virker robust, adræt og udholdende. Brystkassen er rummelig og veludviklet, bugen godt optrukken.
- Overlinie : Svagt konkav over ryggen og konveks over lænden. Uden bratte overgange og uden løshed under bevægelsen giver den indtryk af stor spændstighed.
- Manke : Kun let markeret.
- Ryg : Lige, lang og veldefineret.
- Lænd : Lang og stærk, ikke særlig bred og med hvælvet overlinie. Musklene er faste og lange og giver indtryk af spændstighed og kraft. Højden over den midterste del af lænden kan være større end skulderhøjden.
- Kryds : Langt, kraftfuldt og skråtliggende. Hældningen mod vandret er over 45°.
- Bryst : Kraftfuldt, men ikke særlig bredt. Dybt, uden dog at nå albuerne. Meget langt udstrakt til de bageste ribben. Brystbenets spids er markeret.
- Ribbensparti : Flade ribben med stor indbyrdes afstand. Ribbenene skal fremtræde tydeligt og markant. Brystomfanget skal være lidt større end skulderhøjden.
- Underlinie : Bugen er brat optrukket bag brystbenet, udpræget myndeagtigt. Flankerne er korte, tørre og veludviklede.
- Hale:** Kraftig ved roden og lavt ansat, fortsætter ned mellem bagbenene, som den ligger tæt ind til. Bliver gradvis tyndere udefter og ender i en meget fin spids. Den er smidig og meget lang, så den når godt forbi haseleddet. I hvile hænger halen seglformet ned med en udtalt krog ved spidsen og hælder til siden. Som den bæres mellem benene med en afsluttende krog, der næsten rører jorden foran bagbenene, udgør den et af racens mest typiske træk.

Lemmer:

Forpart: Fuldkommen lodrette forben, letbyggede, lige og parallelle. Mellemhånden er kort og spinkel. Harepoter.

Skuldre : Tørre, korte og skråtliggende. Skulderbladet skal være tydeligt kortere end overarmen.

Overarm : Lang – længere end skulderbladet – og meget muskuløs. Albuerne er frie, men ligger helt tæt ind til kroppen.

Underarme : Meget lange, lige og parallelle. Vel defineret benstamme og godt markerede sener. Trædepuden på mellemhånden er kraftigt udviklet.

Mellemhånd : Let skråtstillet, spinkel og kort.

Forpoter : Harepoter. Tærerne er tæt sluttede og hvælvede, med stærke og lange tåknogler. Trædepuderne hårde og veludviklede. Moderat udviklet "svømmehud" mellem tærerne. Kløerne er veludviklede.

Vinkler : Skulderblad / overarm: 110°, overarm / underarm: 130°.

Bagpart: Kraftfuld, med veldefineret knoglebygning, forsynet med lange og veludviklede muskler. Fuldkommen lige og lodrette bagben med korrekte vinkler. Mellemfoden er godt markeret, kort og lodret stillet. Harepoter med hvælvede tæer. Bagparten skal give indtryk af kraft og smidighed i fremdriften.

Overlår : Meget kraftige og lange, muskuløse og senede, stillet så lodret som muligt. Set bagfra er den meget markerede muskulatur iøjnefaldende. Overlåret er bredt, afladet og kraftfuldt, med en længde på 3/4 af underlåret.

Underlår : Meget langt, med vel definerede og fintbyggede knogler. Meget muskuløst på den øverste del, noget mindre nedefter. Årer og sener er klart synlige.

Haseled : Godt markeret, med klart synlig og veludviklet akilles-sene.

Mellemfod : Fintbygget, kort og lodret stillet.

Bagpoter : Harepoter med samme egenskaber som forpoterne.

Vinkler : Hofte/overlår: 110° - Knævinkel: 130° - Hasevinkel: over 140°.

Bevægelse: Den typiske, naturlige gangart er galop. Travet skal være langt, lavt over jorden, smidigt og kraftfuldt. Ingen tendens til skæv bevægelse eller pasgang.

Hud: Sluttes tæt til kroppen overalt, stærk og smidig, af lyserød farve. Slimhinderne skal være sorte.

Pels:

Hårlag : Tæt, meget fint, kort og glathåret overalt, helt ned til mellemrummene mellem tærerne. En smule længere langs lårenes bagkant. Varianten med halvlang, ruhåret pels har et mere hårdt og langt hårlag, som kan variere noget. Det er dog altid ensartet fordelt over hele kroppen, men har tendens til at danne skæg og moustacher på næsepartiet, samt øjenbryn og en "top knot" på hovedet.

Farve : Alle farver er tilladt. De følgende farver anses som de mest typiske og foretrækkes i den nævnte orden:

- Fawn og mere eller mindre mørkbrindlet, godt pigmenteret.
- Sort.
- Sortplettet, mørk og lys.
- Mørk rødbrun.
- Kanelfarvet.
- Gul.
- Rød.
- Hvid.
- Med hvide aftegninger og brogede.

- Størrelse:** Skulderhøjde: Hanner fra 62 til 70 cm, tæver fra 60 til 68 cm. Der gives en tolerance på 2 cm herover for hunde med helt korrekte proportioner.
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Mindre fejl:**
- Lidt bredt hoved, ikke tilstrækkeligt udmejslet.
 - Næseparti med lige profil eller spidst.
 - Fremtrædende øjenbrynsbuer.
 - Præmolarmangel af enhver art.
 - Tangbid.
 - Halen lidt for kort, når kun lige forbi haseleddet.
 - Ar, sår og skrammer (i jagt-sæsonen).
- Alvorlige fejl:**
- Hovedet stort og fyldigt.
 - Udpræget bred skalle, kombineret med spidst næseparti.
 - Meget markeret stop.
 - Skallens og næsepartiets overlinier parallelle.
 - Fyldige læber og løs halshud.
 - Moderat overbid.
 - Manglende hjørnetand/-tænder (ikke på grund af skade).
 - Øjnene lyse, runde, udstående eller fremtrædende.
 - Ektropion, entropion.
 - Ørene korte, opretstående eller små.
 - Halsen kort og rund.
 - Overlinien hængende (sadelryg).
 - Lændens højde lavere end manken.
 - Krydset kort, rundet eller kun let skråtstillet.
 - Brystomfang for lille.
 - Tønndeformet brystkasse.
 - Korte flanker.
 - Muskulaturen meget fremtrædende, "bulet" og rund, ikke med lange muskler.
 - Lemmerne ikke lige og lodret stillede, spredte poter, kohaset.
 - Sarte trædepuder.
 - Hale og ører kuperede.
 - Grov skikkelse, tung eller uden smidighed.
 - Ustabilt temperament.
- Diskvalificerende fejl:**
- Manglende type.
 - Spaltet næse.
 - Udpræget overbid eller underbid.

- Ryg og lænd meget brede, flade og lige.
- Brystet når betydeligt nede for albuerne.
- Ethvert andet typetræk, der viser eller tyder på indkrydsning af anden race.
- Albinisme.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 24 MAJ 2002

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

NOVEMBER 2002

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MARTS 2000 ☐☐☐